

Den ændrede formulering er en følge af gennemførelsen af lands- og regionplanlovene og skal sikre sammenhængen med disse love.

Efter regionplanlovene skal en regionplan bl. a. indeholde retningslinier for fordelingen af den fremtidige byvækst på de enkelte dele af regionen, herunder for afgrænsningen af byzonerne. Regionplanen er efter godkendelsen bindende for kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes (i hovedstadsområdet tillige hovedstadsrådets) planlægningsvirksomhed.

Det er imidlertid vigtigt, at der også i perioden indtil der foreligger godkendte regionplaner bliver sikret en sammenhæng mellem regionplanlægningen og den primærkommunale planlægning. Dette er kommet til udtryk ved bestemmelserne i lands- og regionplanlovene om, at amtsrådene/hovedstadsrådet som regionplanmyndigheder allerede fra lovens ikrafttræden og ikke først, når der foreligger godkendte regionplaner, skal have lejlighed til at udtale sig, forinden der godkendes nye byzoneudlæg, således at regionplanmyndighederne så tidligt som muligt tillægges indflydelse på udviklingen i området.

Ophævelsen af det særlige krav om, at der i byudviklingsområder skal være inddraget byzonearealer til at dække det anslåede behov i en 12 års periode, skyldes dels byudviklingsområdernes ophævelse og dels, at det af hensyn til regionplanlægningen ikke forekommer hensigtsmæssigt at fastlægge et eksakt tidsbestemt rummelighedskrav, men alene at fastsætte en forpligtelse til at sørge for, at der til enhver tid er inddraget tilstrækkelig jord i byzone til dækning af de kommende års behov. Henvisningen i stk. 1 til regionplanlægningen erstatter bestemmelsen i den gældende lov om, at der ved skønnet over de kommende års behov skal henses til vedkommende egn som helhed.

Til nr. 4.

Efter den gældende bestemmelse skal kommunalbestyrelserne i byudviklingsområder medvirke til, at der i byzone til enhver tid forefindes byggede arealer til bymæssig bebyggelse i de følgende 5 år.

I forbindelse med ændringen som følge af byudviklingsområdernes ophævelse har det været overvejet, om pligten til byggemodning til 5 års behov skulle udvides til at gælde hele landet.

Når forslaget ophæver bestemmelsen, skyldes dette dels byudviklingsområdernes ophævelse, men også, at man finder, at bestemmelsen set i sammenhæng med begrænsningerne i de kommunale investeringsmuligheder ikke bør opretholdes.

Til nr. 5.

Ændringsforslaget overfører administrationen af landzonebestemmelserne i byudviklingsområderne til henholdsvis amtsrådet/hovedstadsrådet.

Ændringen må ses i sammenhæng med lovene om lands- og regionplanlægning, der har pålagt amtsrådene (der i forvejen administrerer landzonebestemmelserne uden for byudviklingsområderne) henholdsvis hovedstadsrådet ansvaret for den fælleskommunale planlægning af byudviklingen m. v.

Hovedstadsrådets mulighed for at bemyndige amtsrådene til at give de i §§ 6-8 nævnte tilladelser er i overensstemmelse med § 15, stk. 3, i lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. Bestemmelsen skyldes ønsket om, gennem en delegation af det store antal mindre betydningsfulde sager, at undgå at belaste hovedstadsrådet administrativt og samtidig at lade rådet bevare indflydelsen i konkrete sager af væsentlig betydning for regionplanens virkeliggørelse.

Til nr. 6-8.

Ændringen er en konsekvens af ophævelsen af byudviklingsudvalgene og inddragelsen af hovedstadsrådet som zonelovsmyndighed.

Til nr. 9.

De gældende bestemmelser omhandler overgangsbestemmelser for byudviklingsområder i forbindelse med by- og landzonenlovens gennemførelse og fastlægger byudviklingsudvalgenes opgaver. Ændringerne er således en konsekvens af forslaget ophævelse af byudviklingsudvalgene.